nám parasparam sugandhiyavachúrṇaprakshepa . . . iti páschátyeshu prasiddhá), *Álolachaturthí* (śrávaṇaśuklatṛitíyáyám hindolakríḍá), *Madanotsavas* (Madanaprakṛitipújanam), *Damanabhanjiká*, *Holiká*, *Aśokottansiká*, *Pushpávacháyiká*, *Kadambayuddháni*, *Chútalatiká*, *Ikshubhanjiká*.

Vátsyáyanae liber jam a Subandhu laudatur, namque Mallanágam Vátsyáyanae esse synonymon a Maheśvara et Hemachandra edocemur[1]. *Kokkvoka*, cujus liber, *Ratirahasya* inscriptus, et *Vainyadattae* (sive Veṇudattae) dedicatus, a Mallinátha citatur, Vátsyáyana recentior est, ejusque opus in singulo quoque capite excerpsit. Cf. Ratirahasya (E. I. H. 2118. 1834) I, 9: तत्र प्रथमं नंदिकेश्वरगोणिकापुत्रयोर्मतमाश्रयतया संग्रहीष्यामः परतो वात्स्यायनीयं ॥[2]

De scholiasta non multa sunt quae dicam. Homo neque sermonis antiquioris, quo Vátsyáyana usus est, neque rerum, quarum explicationem aggressus est, satis peritus fuisse mihi videtur. In fine libri Vrajalálae[3] stemma prodit, quod ex hoc codice enucleare non potui.

Lib. I. fol. 34ᵃ; II. fol. 74ᵇ; III. fol. 96ᵃ; IV. fol. 108ᵇ; V. fol. 141ᵇ; VI. fol. 173ᵃ; VII. fol. 190ᵃ.

Haec voluminis pars anno 1821 non satis accurate exarata est. (Wilson 237ᵃ.)

518.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 97. Long. 7. Lat. 4½. Linn. 12, 13.

Anangarangas, amoris arena, libellus a *Kalyáṇamalla*, anachoreta regio, ad oblectandum *Láḍa-khánae* principis, Ahmedi filii, animum compositus. (A.) Incipit: गणपतिको समरनकिये विघ्नज्याय सबदुर । इभआनंदइ करदनहे । भालसदासिंदुर ॥१॥

अतिललितविलासं विश्वचेतोनिवासं
समरकृतविकाशं शंबराख्यंप्र(ा)णाशं ।
रतिनयनविरामं संततं चाभिरामं
प्रसभविजितवामं शर्मरं (dam) नौमि कामं ॥१॥

लोदीवंशावतंसो[4] हतरिपुवनितानेत्रवारिप्रपूर(:) -
प्रादुर्भूतांबुराशि(:) समित (stimita?) वरयशा लीलया प्लावितश्च[5]।
तत्पुत्र[:] ख्यातकीर्त्तेरहमदनृपतेः का(ा)मसिधांतविद्वान्
जीयाच् chhrí-*Láḍakhánaḥ* क्षितिपतिमुकुटैर्घृष्टपादारविंदः ॥२॥

अस्यैव कौतुकनिमित्तमनंगरंगं
ग्रंथं विलासिजनवल्लभमातनोति ।
श्रीमन्महाकविरशेषकलाविदग्धः
कल्याणमाल इति भूपमुनिर्यशस्वी ॥३॥

मतानि दृष्ट्वा बहुशो मुनीनां
तत्सारमादाय निरूपयामि ।
अतो गनाकेलिकलानुरागै -
र्ग्राह्यः सदायं पुरुषै प्रभावं (पुरुषैः स्वभावः B.) ॥४॥

Libellus decem capita habet. 1. De mulierum generibus quatuor: Padminí (sive Naliní), Chitriṇí, Śankhiní, Hastiní. Naliníprabhṛitínám sukhatithiḥ. 2. Padminíprabhṛitínám sádháraṇí chandrakalá (i. e. nakhakshata). 3. Mṛigádijátibhedena suratabhedanirúpaṇam. 4. Anganánám sadharmadharmanirúpaṇam. 5. Vanitánám deśajadharmanirúpaṇam. 6. Drávaṇádiyoganirúpaṇam. 7. Vaśíkaraṇa-sugandhádinirúpaṇam. 8. Viváhádyupadeśanirúpaṇam. 9. Váhyasambhoganirúpaṇam. 10. Sambhoganirúpaṇam.

Libellus, si ea respiciantur, quae supra ad numerum 228. protulimus, seculo septimo decimo medio videtur compositus esse.

Insunt picturae, quarum prima sapientiae deus, ineptias tales patrono sibi dedicari erubescens, reliquis variorum generum viri et mulieres repraesentantur.

Codex circiter annum 1780 exaratus est. (Walker 189.)

519.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 56. Long. 8½. Lat. 4½. Linn. 8.

Kalyáṇamallae Anangarangas. (B.)

De codice Berolinensi cf. Weber Catal. p. 172.

Codex hoc seculo ineunte exaratus est. (Wilson 464.)

---

[1] *Vátsyáyana* vocabulum in gaṇa शार्ङ्गरवादि legitur.

[2] *Kámasamúha* liber, ab Ananta medico, Maṇḍanae filio, compilatus, distichis variorum poetarum, secundum argumentum digestis, constat, quibus ille insulsa sua adjecit. Liber anno 1457 compositus est.

[3] Fratres ejus Vṛindávana et Mathuránátha fuerunt.

[4] *Lodí* gens inde a medio seculo quinto decimo usque ad medium seculum sextum decimum floruit. Cf. Mountstuart Elphinstone, The History of India, II, 85 sqq.

[5] प्लाविताश्वः B.